הא מה ת"ל לאביו ולאמו? לאביו ולאמו הוא דלא מיטמא אבל מיטמא הוא למת מצוה עד שלא יאמר יש לי בדין נאמרו כללות בכ"ג ונאמרו כללות בנזיר מה כללות האמורות בכ"ג לאביו אינו מיטמא אבל מיטמא למת מצוה אף כללות האמורות בנזיר לאביו אינו מיטמא אבל מיטמא למת מצוה או כלך לדרך זו נאמרו כללות בכהן הדיוט ונאמרו כללות בנזיר מה כללות האמורות בכהן הדיוט מיטמא לאביו אף כללות האמורות בנזיר מיטמא לאביו? ת"ל לאביו ולאמו לא יטמא - הא למת מצוה מיטמא.

הא מיבעי ליה לומר שאין מיטמא לאביו? אלא לאביו - לומר שאין מיטמא לאביו, לאחיו - אינו מיטמא הא למת מצוה מיטמא, ולאמו - לגזירה שוה לכדרבי, ולאחותו - לכדתניא. דתני' לאחותו מה ת"ל הרי שהלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת יכול יטמא? אמרת לא יטמא. יכול לא יטמא למת מצוה? ת"ל לאחותו לאחותו הוא דאינו מיטמא הא למת מצוה מיטמא. ר"ע אומר נפש - אלו הרחוקין, מת - אלו הקרובין, לאביו ולאמו - אינו מיטמא אבל מיטמא הוא למת מצוה, לאחיו - שאם היה כ"ג והוא נזיר, לאחיו אינו מיטמא אבל מיטמא הוא למת מצוה, לאחותו כדתניא הרי שהיה הולך לשחוט את פסחו ולמול את בנו כו'. ולרבי עקיבא גזירה שוה דרבי מנליה? אמר לך כיון דאמר מר אם היה כ"ג ונזיר לאחיו אינו מיטמא אבל מיטמא הוא למת מצוה מה לי כ"ג לחודיה מה לי נזיר וכ"ג. ולרבי ישמעאל כהן גדול והוא נזיר מנליה? כיון דשרא רחמנא חד לאו גבי מת מצוה, מה לי חד לאו מה לי תרין לאוין. אחותו למה לי? סלקא דעתך אמינא כי שרא רחמנא למת מצוה נזיר וכהן דאיסור לאוי הוא, אבל מילה ופסח דכרת לא יטמא למת מצוה, קמ"ל.

ולר"ע